

Nr 980

Av herrar Glimmér och Polstam, angående ersättningen till vittne vid domstol.

(Lika lydande med motion nr 844 i Första kammaren)

Den som kallas att vittna vid domstol erhåller kostnadsersättning av allmänna medel enligt särskilda bestämmelser (KK 13/5 1966). Ersättning utgår dels för kostnader i samband med resa och uppehälle, dels för tidspillan och bestäms av domstolen i varje särskilt fall.

Ersättningen för tidspillan är maximerad till för närvarande högst 60 kronor om dagen och utgår om »det kan antagas att vittnet går miste om inkomst eller på annat sätt lider ekonomisk förlust».

Den senare bestämmelsen torde i allmänhet tolkas så att ersättning bara utgår om vederbörande får ett bortfall i kontanta inkomster genom att han åsamkas löneavdrag eller motsvarande. Om ett vittne utnyttjar semestertid, annan ledig tid eller är företagare torde ersättning för tidspillan däremot sällan beviljas.

Det är enligt vår mening olyckligt att bestämmelserna om ersättning till vittnen är utformade så restriktivt. Förutom de orättvisor som uppenbarligen kan uppkomma mellan olika personkategorier, finns risk för att vittnena vid vittnesmålet påverkas av de begränsade möjligheterna att få ersättning för tid som går förlorad. Därtill kommer att praxis med nödvändighet kommer att växla mellan olika domstolar så länge man håller fast vid den nuvarande utformningen av bestämmelserna.

Vittnesinställelse kan i många avseenden jämföras med att delta i ett sammanträde i en kommunal nämnd och liknande förrättningar. I sådana fall utgår numera regelmässigt ersättning i form av ett fast arvode, som beräknas enbart efter den använda tiden och utan hänsyn till förrättningsmannens inkomstförhållanden. Enligt vår mening skulle det bidra till ökad rättssäkerhet och större rättvisa om vittnesersättningen utformades på likartat sätt.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning och förslag om ändrade bestämmelser för ersättning till vittnen vid domstol i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 23 januari 1970

Erik Glimmér (cp)

Åke Polstam (cp)
